

STWORZYCIEL WSZYSTKICH RZECZY WIDZIALNYCH I NIEWIDZIALNYCH

Podjmując kolejne rozważanie dotyczące osoby Boga Ojca, chcemy zastanowić się dzisiaj nad słowami, które dobrze znamy z Wyznania Wiary. Co zatem znaczy, że Bóg jest stwórcą rzeczy widzialnych i niewidzialnych? Jan Paweł II wskazuje, że: „wiemy, że człowiek posiada w obrębie stworzenia szczególną pozycję: posiadając ciało należy do świata widzialnego, ciało to jednak jest ożywione duchową duszą i stąd człowiek znajduje się jakby na pograniczu stworzenia widzialnego i niewidzialnego. Do świata niewidzialnego należą – zgodnie z Credo, które Kościół wyznaje w świetle Objawienia Bożego – inne, czysto duchowe byty, które nie należą do świata widzialnego, choć są w nim obecne i w nim działają. Mimo istniejącym trendom, które chciałby zakładać, że aniołowie nie istnieją, jednak Credo Kościoła jest w gruncie rzeczy wiernym echem Pawłowego Listu do Kolosan: „w Nim [Chrystusie] zostało wszystko stworzone: i to, co w niebiosach, i to, co na ziemi, byty widzialne i niewidzialne, czy Trony, czy Panowania, czy Zwierzchności, czy Władze. Wszystko przez Niego i dla Niego zostało stworzone” (1,16). Chrystus jako Syn, przedwieczne i współistotne Ojcu Słowo, jest „Pierworodnym wobec każdego stworzenia” (Kol 1,15), znajduje się w centrum wszechświata jako przyczyna i podstawa całego stworzenia. Wielki papież Polak uczy, że odniesienie do „prymatu” Chrystusa pomaga nam zrozumieć, że prawda o istnieniu i działaniu aniołów (dobrych i złych) nie stanowi centralnej treści słowa Bożego. W konstytucji Dei verbum Soboru Watykańskiego II, czytamy, że w Objawieniu Bóg „zwraca się” przede wszystkim „do ludzi [...] i obcuje z nimi, aby ich zaprosić do wspólnoty z sobą i przyjąć ich do niej”. Tak więc „prawda o Bogu i o zbawieniu człowieka” jest centralną treścią Objawienia, które „jaśniej” najpełniej „w osobie Chrystusa”. Objawienie Boże uczy nas łączyć prawdę o stworzeniu z tajemnicą Bożej Opatrzności. Opatrzność jako miłująca Mądrość Boga objawiła się przede wszystkim w stworzeniu istot czysto duchowych, których podobieństwo do Boga przerasta wszystko, co stworzone w świecie widzialnym, razem z człowiekiem, który jest niezniszczalnym obrazem Boga. Wobec Boga, który jest Duchem absolutnie doskonałym, świat stworzeń duchowych jest z natury, tzn. z racji swojej duchowości, o wiele bliższy, aniżeli świat stworzeń materialnych. Stanowi on jakby najbliższe „środowisko” Stwórcy. Pismo Święte daje dosyć wyraźne świadectwo tej bliskości aniołów wobec Boga. Mówiąc o nich posługuje się takimi przerośniami, jak „tron” Boga, Jego „zastępy”, Jego „niebios”. Przez całe stulecia chrześcijaństwa poezja i sztuka czerpały z Pisma Świętego natchnienie, przedstawiając nam aniołów jako „orszak Boga”.

Na podstawie: *Katechezy Ojca Świętego Jana Pawła II Jan Paweł II. Bóg Ojciec*, Kraków –
Ząbki 1999.